

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/225/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625207936
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2625207936.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, Senica, dieťa rodičov - matky: B. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, a otca: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX/XX, D., v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 26P/125/2025-13 zo dňa 01.12.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zo dňa 01.12.2025 súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu otca, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zmenil zverenie maloletého zo striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov do jeho výhradnej osobnej starostlivosti.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. V rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 28.11.2025 vyplývalo, že matka s maloletým býva so svojou matkou E. B. v rodinnom dome, celá domácnosť je udržiavaná v čistote a poriadku. Otec žije v podnájme v 2-izbovom kompletne zariadenom byte, kde bolo v čase šetrenia čisto. Otec uviedol, že momentálne v 48. týždni je maloletý u neho, s matkou si ho striedajú od pondelka do nasledujúceho pondelka v školskom zariadení. Rodičia sa podrobili individuálnemu poradenstvu na RPPS, ÚPSVaR Senica, správu zatiaľ kolízny opatrovník nemá k dispozícii. Kolízny opatrovník vykonal pohovor s maloletým a navrhol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Ak si budú rodičia podávať bežný návrh o zmenu zverenia maloletého, bude navrhovať súdnoznalecké dokazovanie. Konštatoval, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, čo má negatívny vplyv na maloletého. Každý z rodičov má odlišný štýl výchovy. Rodičia nespolupracujú v záujme maloletého. Maloletý potrebuje bezpečné a stabilné prostredie. V prílohe kolízny opatrovník pripojil správu zo školy, na ktorej sa spolupodieľala aj školská psychologička, z ktorej vyplývalo, že maloletý navštevuje 3. B triedu, do školy chodí pravidelne a načas, vždy riadne upravený

a čistý, každý deň má so sebou desiatu. Je šikovný chlapec, učivu hneď porozumie. Na hodinách je však často roztržitý, stáva sa, že nevie, kde pracujú, čo si má vyložiť na lavicu. Neustále sa na hodinách s niečím hrá, okusuje perá, ceruzky, má neporiadok na lavici, vyrušuje spolužiakov. Cez prestávku ubližoval žiakom z nižších ročníkov, riešili to s učiteľmi a v poslednej dobe sa situácia trochu zlepšila. Na telesnej výchove nerešpektuje vyučujúcu, naráža do detí, neustále potrebuje pohyb, interakciu s deťmi. Subjektívne prežíva odmietnutie spolužiakov, i keď objektívne to tak nevyzerá. Vychovávateľke v školskom klube povedal, že sa mu nechce žiť, nič ho nebaví. Je v striedavej starostlivosti rodičov a veľmi ho trápi, že rodičia sú rozvedení a zle spolu komunikujú. Jeho otec požiadal o stretnutie so školskou psychologičkou, ktorá mu odporučila, čo by mali obaja rodičia vo výchove zmeniť a ako s maloletým pracovať a komunikovať. Matka komunikuje s psychologičkou cez Edupage. Na odporúčanie psychologičky reagujú, snažia sa nimi riadiť v záujme maloletého - matka mu objednala hryzačku, aby v škole cez hodiny nehrýzol školské pomôcky. Matka sa zúčastnila rodičovského združenia a informovala sa na správanie a školské výsledky svojho syna.

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 5P/16/2023 súd zistil, že Okresný súd Senica rozsudkom č. k. 5P/16/2023-113 zo dňa 28.11.2023, právoplatným dňa 15.12.2023, schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloletý zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a to tak, že 7 po sebe nasledujúcich dní bude v osobnej starostlivosti otca a 7 po sebe nasledujúcich dní bude v osobnej starostlivosti matky s tým, že ako prvý začne osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečovať otec, a to s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. Otec je povinný prevziať maloletého vždy v pondelok v škole o 16:00 hod., matka je povinná prevziať maloletého vždy v pondelok v škole o 16:00 hod., v prípade choroby, prázdnin a sviatkov je miestom prevzatia dieťaťa bydlisko rodiča. Výživné sa neurčilo.

6. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že posúdením návrhu otca, jeho prílohy, správy kolízneho opatrovníka a školy dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonom požadované predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. že by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery vo vzťahu k zmene zverenia maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti otca. Práva a povinnosti rodičov k maloletému sú upravené rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 5P/16/2023-113 zo dňa 28.11.2023, ktorým bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Podľa vyjadrenia otca v správe kolízneho opatrovníka sa striedavá starostlivosť o maloletého realizuje. Z návrhu otca súd nevyvodil potrebu okamžitého zásahu súdu práve formou neodkladného opatrenia, bez riadne vykonaného dokazovania, ktoré sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva. Súd prvej inštancie poukázal aj na správu kolízneho opatrovníka, ktorý prešetril pomery v rodine, vykonal pohovor s maloletým a odporučil návrh zamietnuť. Pokiaľ ide o problémy maloletého s roztržitosťou v škole, okusovaním školských pomôcok, s jeho agresívnym správaním voči spolužiakom, podľa správy školy sa riešením týchto problémov zaoberajú v škole jednak učitelia a na žiadosť rodičov aj školská psychologička. Podľa správy kolízneho opatrovníka sa rodičia podrobili individuálnemu poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb úradu práce. Procesnou podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je riešiť také situácie, ktoré neznesú odklad, pretože je osvedčená naliehavosť a potreba bezodkladnej úpravy pomerov osôb zúčastnených na konaní. Z návrhu a získaných správ vyplýva, že maloletý nezostal bez akejkoľvek starostlivosti, nachádza sa striedavo v starostlivosti matky a otca, problémy maloletého ako aj medzi rodičmi sú riešené školou, úradom práce, psychológmi. Súd preto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol riadnym a včasným odvolaním otec. Uviedol, že v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie odznali zarážajúce skutočnosti. Pri podávaní návrhu, ako aj toho, čo mu predchádzalo, najmä vyjadrenia maloletého, že nechce byť s matkou, že by sa radšej zabil a nechce žiť a následnom rozhovore s ním, kde uviedol veľmi detailne dôvody vyjadrenia sa a aj príčinu jeho stresu, ktorou je matka, považoval za zarážajúce, že sa kolízny opatrovník vyjadril tak, že nie je dôvod na vydanie neodkladného opatrenia. Predpokladal, že dôvod pre súd a kolízneho opatrovníka bude až samotná smrť. Dodal, že kolízny opatrovník vykonal s maloletým pohovor, vedel o nahrávke, v ktorej sa maloletý vyjadruje k príčine svojho stresu, mal správu od školskej psychologičky a vedel aj o komunikácii s matkou. Žiadal o odobratie prípadu maloletého Úradu práce, sociálnych vecí

a rodiny Senica pre zjavnú zaujatosť voči jeho osobe, nakoľko ho kolízna opatrovníčka spája s inou matkou v inom prípade, a napriek vedomiu čím si maloletý prechádza navrhovala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

9. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že sa s odvolacími dôvodmi otca nestotožňuje. Otec v odvolaní uvádzal, že maloletý nechce byť so svojou matkou. Pri pohovore prejavil ten názor, že by bol radšej u otca a chce byť len so svojim otcom. S maloletým boli za posledné dva roky realizované viaceré pohovory a kolízny opatrovník zodpovedne uviedol, že aj keď dieťa uvedie kde konkrétne a s ktorým rodičom má záujem žiť, neznamená to, že každý prejavovaný názor bude v jeho najlepšom záujme. Dodal, že pri vyjadrení jeho záverečného stanoviska alebo odporúčania, zohrávajú pri rozhodovaní dôležitosť viaceré atribúty, nielen to, čo si dieťa praje, alebo si myslí, že bude pre neho najlepšie. Uviedol, že komunikuje so školským zariadením, so psychologičkou, s Centrom poradenstva a prevencie v Senici a všetky inštitúcie sa zhodujú v tom, že pre maloletého by bolo najvhodnejšie jednotné a dôsledné vedenie zo strany rodičov, nastavenie jasných hraníc a ich kontrola, posilňovanie rešpektu k autoritám. Psychologička z Centra poradenstva a prevencie konštatovala, že pre psychickú pohodu a vyrovnanosť maloletého je nevyhnutná komunikácia medzi rodičmi a ich súčinnosť pri riešení vzniknutých ťažkostí. Rodičia boli spoločne prítomní na Referáte poradensko – psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica. Matka o spoluprácu prejavila záujem, otec prítomnosť na referáte zobral ako povinnosť. Ich názory na výchovu a starostlivosť sa momentálne rozchádzajú. Správanie maloletého a jeho vyjadrenia, že by sa radšej zabil a nechce žiť, ako otec uvádza vo svojom odvolaní, z pohľadu psychológa a z pohľadu kolízneho opatrovníka, sú následkom narušených vzťahov medzi rodičmi. Rodičia by sa mali nad sebou zamyslieť a pracovať na tom, aby sa maloletý cítil bezpečne a šťastne. Matka má negatívny postoj voči otcovi a otec prejavuje nenávisť voči matke a berie maloletého ako nástroj pomsty voči matke. Ďalej uviedol, že spisovú dokumentáciu maloletého vedie od roku 2021 a nepociťuje zaujatosť voči otcovi. Poprel, že by otca spájal s inou matkou v inom prípade, pretože ku každému prípadu pristupuje individuálne, zodpovedne a veľmi citlivo. U každého dieťaťa sa snaží hájiť jeho najlepší záujem a nie záujem rodičov. V tomto prípade vníma otcove konanie ako konanie, ktoré je v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Konštatoval, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. V zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí.

18. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

19. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

20. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o procesný inštitút, ktorého základnou funkciou je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nárok, prípadne právo, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou nariadenia neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, avšak musí byť aspoň osvedčený, aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov, v dôsledku ktorej môže súd rozhodnúť len na podklade osvedčenia tvrdených skutočností, bez toho, aby musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

21. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

22. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, čo vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj z čl. 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať

prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

23. V konaní týkajúcom sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takýto zásah súdu do práv a povinností účastníkov konania splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá len vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o ochranu iných dôležitých záujmov. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej úpravy pomerov.

24. Z obsahu pripojeného spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 5P/16/2023-113 zo dňa 28.11.2023, právoplatným a vykonateľným dňa 15.12.2023, bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že 7 po sebe nasledujúcich dní bude v osobnej starostlivosti otca a 7 po sebe nasledujúcich dní bude v osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia boli oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné určené nebolo. Týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 10P/13/2021-51 zo dňa 11.05.2021 a rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 6P/30/2021-77 zo dňa 11.03.2022.

25. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný. Odvolací súd dodáva, že zo strany otca nebola v súvislosti so zverením maloletého do jeho osobnej starostlivosti, osvedčená potreba bezodkladne upraviť pomery maloletého formou neodkladného opatrenia. V danom prípade nebola zistená existencia dôvodov, pre ktoré by bolo potrebné a nevyhnutné nariadiť neodkladné opatrenie. Otcova argumentácia v prospech nariadenia neodkladného opatrenia nepreukazuje, že by maloletému hrozila taká miera nebezpečenstva v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorá by odôvodňovala neodkladným opatrením zasiahnuť do vykonateľnej úpravy zverenia maloletého.

26. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca týkajúcich sa toho, že súd prvej inštancie neprihliadol na prejavovaný názor maloletého, že nechce byť u matky, a nerozhodol tak v najlepšom záujme maloletého odvolací súd uvádza, že rozhodnutie o tom, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, je v kompetencii konajúceho súdu, ktorý je oprávnený k prípadným korektúram predstáv a názorov dieťaťa o tom, čo je preň vhodné, resp. všeobecne prospešné, a čo naopak nie (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3007/09 z 26.08.2010). Deti si často nedokážu uvedomiť nevhodnosť, či dokonca riskantnosť svojich požiadaviek vzhľadom na to, že nie sú citovo, rozumovo ani morálne natoľko vyspelé, aby zvládli posúdiť všetky budúce prekážky alebo negatíva žiadúceho usporiadania pomerov voči nemu. Okrem toho je dieťa závislé od dospelých a môže byť korumpovateľné, vydierateľné, či programovateľné. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5 Cdo/47/2017 z 09.08.2017 konštatoval, že: „nie je možné, aby všeobecné súdy stanovisko maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzali a aby založili svoje rozhodnutie iba na jeho prianí a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov“ (rozsudok ESLP vo veci C. c/a Fínsko z 09.05.2006, č. 18249/02, body 57-59). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd nemôže akékoľvek svoje rozhodnutie založiť výlučne na názore a prianí maloletého dieťaťa, bez starostlivého a komplexného posudzovania jeho záujmov, ktoré je však zverenému konaniu vo veci samej, nie konaniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ani z čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa nemožno vyvodiť, že by bol názor dieťaťa pre súd záväzný a že by sa od neho nemohol odchyliť. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že v situáciách ako je táto, keď je dieťa zaťahované do hlbokého a vážneho rodičovského konfliktu, mu táto skutočnosť môže brániť v slobodnom prejavení svojej skutočnej vôle.

27. Zákon nepredpokladá, že by súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal vykonávať dokazovanie tak, ako je ho nutné vykonať v konaní vo veci samej (§ 329 ods. 1 CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Preukázanie alebo osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a v ňom navrhovateľom tvrdených skutočností a na ich podporu k návrhu pripojených listín, prípadne dodatočne

do konania počas jeho priebehu predložených listín, pričom dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi daného neodkladného opatrenia. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 326 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1, 2, 3 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu. Ak navrhovateľ neodkladného opatrenia neosvedčí skutočnosti dostatočne odôvodňujúce záver o nutnosti nariadenia neodkladného opatrenia, nemožno tento nedostatok klásť na ťarchu súdu a jeho následného rozhodnutia o zamietnutí návrhu.

28. Čo sa týka odvolateľom prezentovaného vyjadrenia maloletého, že by sa radšej zabil a nechce žiť, odvolací súd poukazuje na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý ho v zhode so psychológom vníma ako následok narušených vzťahov medzi rodičmi (matka má negatívny postoj voči otcovi a otec prejavuje nenávisť voči matke a maloletého berie ako nástroj pomsty voči matke).

V tejto súvislosti odvolací súd dáva rodičom do pozornosti, že v rodičovských vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam dieťaťa, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali obaja rodičia sledovať, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine uvedomujúc si, že sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Dieťa by v žiadnom prípade nemalo byť nástrojom na riešenie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi jeho rodičmi, ktorých problematické vzťahy negatívne vplyvajú na maloleté dieťa a na jeho intrapsychické prežívanie. Každé dieťa má právo na pokojné a konfliktami rodičov nezaťažené detstvo.

29. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadal otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má za to, že tu nie je a v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ani nebola hrozba ujmy na právach maloletého dieťaťa, ktorú by bolo dôvodné odstraňovať formou nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia, neodkladné opatrenie nie je v jeho najlepšom záujme. Je potrebné zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, preto súd rozhoduje na základe zistených skutočností, ktoré aktuálne neosvedčujú nevyhnutnosť zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, tak ako to v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec žiadal.

30. V súvislosti so žiadosťou otca o odobratie prípadu maloletého Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica pre zaujatosť voči jeho osobe, keď si ho kolízny opatrovník má spájať s inou matkou v inom prípade odvolací súd uvádza, že k nej neprihliadol pre jej neurčitost' i pre absenciu dôvodov preukazujúcich jej relevanciu. Žiada sa dodať, že kolízny opatrovník zastupuje v konaní najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorá povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona, a nie záujmy toho ktorého rodiča. Skutočnosť, že právne názory kolízneho opatrovníka nekorešpondujú s názormi otca, nezakladá dôvod spochybňujúci jeho kompetenciu na výkon tejto funkcie.

31. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, keďže otec ani v odvolacom konaní neosvedčil žiadne skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).